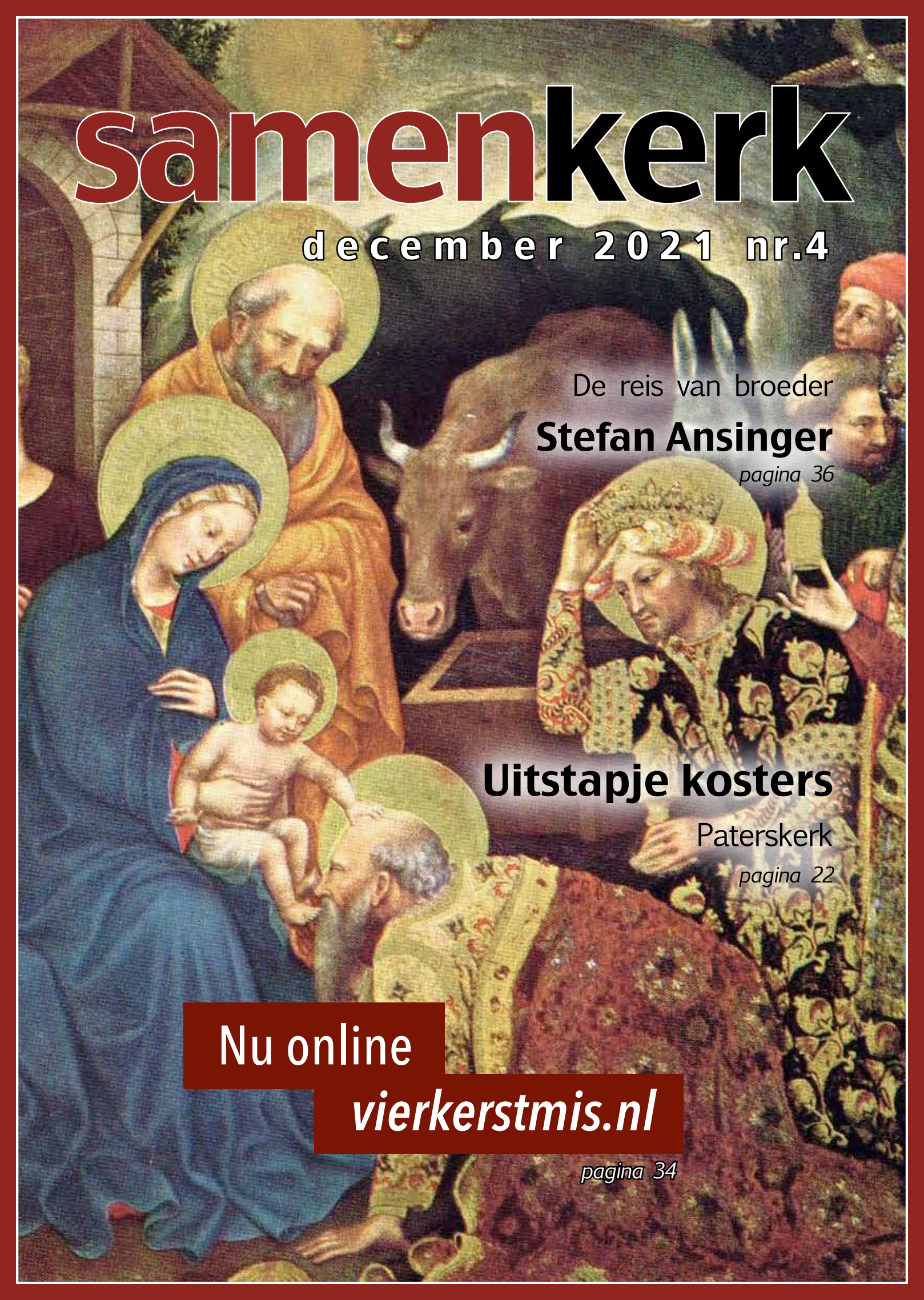

samenkerk

december 2021 nr.4

De reis van broeder
Stefan Ansinger

pagina 36

Uitstapje koster

Paterskerk

pagina 22

Nu online

vierkerstmis.nl

pagina 34

Met Maria Kerstmis vieren

Als ik dit schrijf is het op geen enkele wijze duidelijk hoe kerstmis er straks uit zal gaan zien. Mag het allemaal weer (een beetje)? Of juist helemaal niet? De optie dat corona dan achter ons ligt, laten we voorlopig maar eens onbenoemd...

Maar kerstmis wordt het toch wel. Met of zonder corona. Eigenlijk zelfs met of zonder ons. Alleen jammer als we onszelf van kerstmis uit- of afsluiten. Dan mis je toch wel wat. En dan bedoel ik de diepste betekenis van het feest: dat God ons leven binnentreedt, mens met ons, God met ons wordt. Ook en misschien wel juist in tijden van ellende en crisis. Om ons uiteindelijk tot zijn eigen goddelijk leven te kunnen verheffen.

Wie in ieder geval kerstmis viert, is Maria. Maria als dé gelovige bij uitstek. Zij is de eerste die het evangelie hoort en wel bij monde van de engel: 'Wees gegroet, verheug u, Maria, want de Heer is met u!' Kerstmis is ook de tijd om ons goed te realiseren dat als Maria hét beeld van de gelovige is, dat die woorden dan ook aan ons adres gelden: 'Gegroet, lieve mens, Ik ben er voor jou! Wees blij!' zegt God.

Je kunt verschillend op die groet reageren. Je kunt verschillend op het evangelie reageren. Zacharias – de aanstaande vader van Johannes de Doper – gelooft het allemaal zo hard nog niet en ziet niet hoe God in staat zou zijn op hun oude dag er nog voor te zorgen dat Elisabeth en hij nog in verwachting zouden moeten raken. Hij wordt met stomheid geslagen, zoals dat veel mensen geldt die niets anders en beters weten dan hun schouders op te halen terwijl God hen zo zijn liefde op het hart wil drukken. Daar zijn dan verder geen woorden meer voor.

Heel anders zit het bij Maria. Zij hoort van harte wat God met haar voorheeft en waartoe Gods liefde in staat is. Zij beaamt: 'Zie de dienstmaagd des Heren, mij geschiede naar uw woord'. Maar als zij beeld is van alle gelovigen, dan mogen ook wij antwoorden: 'Hier ben ik, Heer, doe met mij zoals Gij in uw voorzienigheid alles ten goede leidt. Schenk mij de vreugde van Maria en Jozef, de vreugde van de trouwe dienstbaarheid, die leven schenkt'.

Maria zal ook niet helemaal geweten hebben waar ze aan begon. Maar ja, wie weet dat wel? Je geeft je ergens met groot vertrouwen aan, maar het kan daarna natuurlijk nog alle kanten op. Zij is samen met Jozef blijven herhalen – in alle omstandigheden en ondanks alles: 'Heer, laat mij uw dienstmaagd blijven, in vreugde en verdriet, bij leven en welzijn, maar ook onder het kruis. Laat mij steeds de weg vinden van Jezus Christus, die door alles heen altijd ten leven leidt. En tot vreugde en heil'.

Ik wens ons allen voor de kerstdagen en voor het nieuwe jaar dat we dadelijk beginnen Maria's geloof. Met of zonder een plechtige nachtmis met alles erop en eraan en met of zonder geplaagd te worden door corona in 2022! Moge dit blad bijdragen aan een stukje vreugde en vertrouwen in ons geloof, zoals bij Maria!

Deken Ed Smeets

Inhoudsopgave

Woordje van de deken	4, 5
Inzegening trappen	6, 7
Liturgische vorming	8, 9
Nieuws uit ons bisdom	10 - 12
Harry te Plate overleden	13
De bijbel van koft tot koft	14 - 17
Twee plaquettes in de Mariakapel	18
Kinderpagina's	20, 21
Uitstapje koster Paterskerk	22, 23
Inspiratie	24 - 27
Kindervieringen	28
Focus op vrijwilligers	29
Allerzielenprentje	30, 31
Thuis in abdij	32, 33
Vierkerstmis.nl nu online	34
We maken kennis met Gerrit Kateman	35
De reis van broeder Stefan Ansinger	36, 37
Kerstmis 2021	38

Woordje van de deken

In deze rubriek werden tot nog toe een aantal sprekende passages uit de preken van de deken weergegeven. Sinds enige tijd verschijnen korte woordjes van de deken in sommige lokale bladen, doorgaans aansluitend bij de zondagsliturgie. Enkele daarvan zullen voortaan in deze rubriek worden weergegeven, niet meer door een kerkganger, maar door de schrijver zelf.

19e zondag door het jaar 8 augustus 2021

In de Bijbel wordt heel wat afgemord. Waarom morren mensen? Je mort als je ergens niet in gelooft, er niet in kunt berusten, er geen vertrouwen in hebt. Bij morren in de bijbel gaat het er vaak om dat men niet gelooft dat God groter is dan onze reikwijdte. Men mort als men niet meer leeft vanuit het grote perspectief van Gods bezig zijn met ons.

Als mensen het wonder niet meer zien, gaat alles mis. Ga maar na: als we Gods bezig zijn met ons niet meer zien en enkel onszelf voor ogen hebben? Dan gaat het onherroepelijk mis, in ons leven, onze relaties en onze onderlinge solidariteit.

Dat er leven is, brood op de plank, dat er liefde is, goedheid, dat wat we doen dat we dat kunnen en mógen doen, als dat geen wonder meer is? Of als we dat doodgewoon gaan vinden? Claimen voor onszelf? Dan gaat het vreselijk mis onder elkaar en is er ook voor God geen enkele ruimte meer. Geloven is: gemor omzetten in aanvaarding. Je leven opnemen als gave en opgave.

Je kunt niet morren én geloven: het is morren óf geloven... morren blijft hangen in onvrede, twijfel, zwakheid, eenzaamheid. Wie gelooft, trekt het leven open, maakt van het gewone iets bijzonders, ja zelfs een wonder! Probeer het minstens eens...

25e zondag door het jaar 19 september 2021

Rode draad in de Bijbel: leef niet voor jezelf, maar met God voor elkaar! Om hoe dat moet, plaatst Jezus een kind in de kring van zijn apostelen, die net bezig waren uit te maken wie onder hen het grootste en de voornaamste was.

'n Kind. En dan niet zo'n opgetut prinsesje zoals die van ons (natuurlijk bedoel ik niet die van u, nee, die niet, maar die van uw burens allicht), die door alle doorlopende gehoddel en getoddel van papa en mama en opa en oma niet beter weten dan dat er niks of niemand belangrijker is op de wereld dan ikke, mr en mrs universe, maar een kind als het meest kwetsbare leven, dat aanspraak maakt op onze onvoorwaardelijke liefde... Een kind is niet levensvatbaar zonder ons. Het is icoon van de hulpelozen der aarde: bejaarden, eenzamen, vergetenen, verdwaalden, pechvogels en de oenen die zich altijd aan elke steen stoten.

Zij kunnen niet anders dan vragen om onze aandacht. En dan moeten wij niet bezig zijn met wie de grootste en het belangrijkste is, maar dan moet je er in Gods Naam gewoon zijn en helpen. Weer een rode draad...

Tegelijk leert datzelfde kind ons hopen en vertrouwen: het glimlacht van geluk als het zijn Helper ziet of hoort. Waren we maar nooit zo groot geworden...

26e zondag door het jaar 26 september 2021

Hak ze af, ruk ze uit, doe ze weg. Dat is niet het eerste wat we verwachten van Jezus op geitenwollen sokken. Jezus is voor velen zachte sector. Soft. Zoekend met de zoekenden. Wie graag zoekt, vindt liever niets. Anders heb je niks meer te zoeken. En wat moet je dan nog? Zoals de brandweer allicht ook graag eens af en toe een flinke fik ziet.

Maar niks ervan: Jezus is geen rust komen brengen, maar onrust; geen vrede, maar vuur; geen kalmte, maar leven in de brouwerij; geen rimpelloos water, maar een steen in de vijver, een molensteen! En dan niet straks, maar nu!

Zijn boodschap was duidelijk: dienstbaarheid als kern. Leef niet voor jezelf, maar voor God en elkaar. En ben daar eerlijk in. En juist daar waar mensen beginnen te pingelen met zijn woorden wordt Hij bloedlink: hak af, doe weg, ruk uit, in Gods Naam!

Zijn het dan toch de godsdiensten die tot geweld aanzetten? Nope, want Jezus heeft het hier niet over anderen als Hij streng is, maar over onszelf. Met zijn woorden moet je niet elkaar de maat gaan nemen, maar je eigen leven tegen zijn licht houden. Voor jezelf moet je streng zijn, met elkaar mild en geduldig. Je eigen gesukkel moet je keihard aanpakken, met andermans gestuntel goddelijk geduld hebben.

28e zondag door het jaar 10 oktober 2021

Wat moet ik doen om eeuwig te leven? Die vraag verwoordt het existentiële verlangen van de mens, oeroude honger, onverwoestbare levensdrang.

Maar het antwoord? Kappers, cosmetische klinieken die rimpels glad strijken en je weer goed strak trekken, hartchirurgen en vaatspecialisten verdienen goed geld aan die vraag. En het houdt best lang! Maar dat was de vraag niet: 'Wat moet ik doen om ééuwig te leven?'

Het gaat om bezit. Niet alleen je duiten, maar al wat je meesleurt: ook het onbedwingbare verlangen mooi voor de dag te komen of andere zaken die van de niet belangrijke dingen het allerbelangrijkst lijken te zijn. Het is handig geld te hebben, maar in het licht van echt geluk verliest rijkdom alle glans.

Waar gaat het om? Niet of je wel of niet geld hebt, of je het goed gedaan hebt, ook niet of je er wel eens naast geprutst hebt, maar of 'jij' 'het' bezit, of 'het' 'jou'. Wat laat je tussen God en medemens in (be) staan? Als dat rijkdom is, naam, faam, hebbe- of onhebbelikheden: als het je in de weg zit, doe het weg, anders kom je nooit tot leven.

Arm worden aan liefde maakt een mens rijk! Uiteindelijk blijft God over. Wat zou je je dan verder dik maken? Ach, wat is het evangelie toch altijd heerlijk bevrijdend...!

31e zondag door het jaar 31 oktober 2021

Was het niet Gerard Reve die ooit zei: 'Goh God, dat Rijk van U, komt daar nog wat van?' Vandaag krijgen we 'm keihard terug: 'Je staat niet ver af van het Rijk Gods als je werk maakt van de liefde', zegt Jezus. De liefde. Dat kan veel betekenen. Of juist helemaal niets. Met warme gevoelens en roze wolken kom je er niet. Althans niet ver, doorgaans. In geloof zeggen we dat niet wij maar God begonnen is met liefde. Onvoorwaardelijk en onafhankelijk van onze stomiteiten of domme fouten. Gewoon, zo maar, altijd.

'Als God zo van jou houdt, hou dan ook van elkaar!' zegt Jezus. Hoe? Ook gewoon, zo maar en altijd: liefdevolle inzet en hartelijke zorg, trouw aan elkaar.

In liefde is er heel veel mogelijk tussen mensen. In liefdeloosheid ook: gebrek aan meeleven en solidariteit, onverdraagzaamheid, agressiviteit, respectloosheid, een diepe kloof tussen mensen, relaties die op de klippen lopen of gezinnen die uiteenspatten, eenzaamheid, egoïsme en dat niet, nergens, nooit meer ergens tijd voor hebben en langs elkaar door leven...

Jezus haalt alle rangordes en smoesjes weg en vraagt ons elkaar 'gewoon' altijd en overal lief te hebben zoals God ons liefheeft!

'Goh mens, mijn beste mens, mijn oogappel en liefste vriend, dat Rijk van Mij – weet je nog? - komt daar nog wat van?'

Deken Ed Smeets

Inzegening trappen

Op zondag 21 november vond de inzegening plaats van de gerestaureerde glas-in-lood-ramen van de Grote Kerk. Het gaat om de ramen aan de hele zuidkant waar het glas-in-lood volledig is gerestaureerd. Tevens vond de inzegening plaats van de nieuwe trap in de toren, die het mogelijk maakt veilig en verantwoord naar de bovenste ommegang te komen en aldaar van een schitterend uitzicht te genieten.

Foto's door Jolijn van Goch

Ook het grote carillon en de klokkenstoel was opgeschilderd en van allerhande faciliteiten voorzien. E.e.a. werd grotendeels bekostigd door de actie Rondje Kerk. Het was de bedoeling zondag de sponsors groots uit te nodigen, maar corona maakte dat onmogelijk. Een feestelijke ontmoeting zal volgend jaar een keer volgen. Wel vond die zondag de inzegening plaats tijdens de Mis van 9.30 die gezongen werd door de Zangers van Sint Frans. Tijdens de Mis werden de ramen gezegend. Na de Mis beklommen de deken en enkele acolieten de toren om de nieuwe trappen te zegenen.

‘Blijf dit doen om mij te gedenken’

Liturgische vorming

Deze oproep van Jezus tijdens het laatste avondmaal is het motto van de cursus liturgische vorming die op 2 oktober ll. weer van start ging in de Paterskerk. Er waren zo'n 20 cursisten afkomstig uit Venray en andere parochies in ons bisdom.

In feite lag het begin van de cursus in oktober 2020. Na een onderbreking vanwege de coronacrisis werd op 2 oktober ll. de draad weer opgepakt. De presentatie berust bij deken Ed Smeets en is bij hem in zeer goede handen.

Onderwerp van deze bijeenkomst was de uitvaartliturgie. De deken begon met een beschrijving van het grote verschil tussen de rouwbeleving in het midden van de vorige eeuw en die beleving nu. Als voorbeeld golden enkele gebruiken rond dood en begrafenis zoals die in ons land destijds traditie waren.

In die tijd vormde het doodspleed onderdeel van de huwelijksuitzet van een bruid uit de Achterhoek. In Zeeland plantte men bij de geboorte van een kind een boom, waarvan het hout bestemd was voor diens doodskist. Rond dood en begrafenis was voor de burens een belangrijke rol weggelegd: deze “dònste noaber” informeerden bijv. anderen in de omgeving over het overlijden en droegen de kist naar de kerk. De overledene werd thuis opgebaard en vandaaruit in processie met priester, misdienaars, kaars en kruis naar de kerk begeleid. De dood stond midden in het leven van alledag.

Nu is de dood meer op afstand, de

begeleiding in handen van professionals. Als er voor de kerk al een rol is weggelegd is die marginaal. Nabestaanden willen het kerkgebouw soms nostalgisch als een soort aula gebruiken met een minimum aan verwijzingen naar het katholieke geloof. Nauwelijks 20% van Nederland noemt zich nog katholiek. Het percentage dat enigszins regelmatig de kerk bezoekt is nog veel lager: in 2003 was dat 2,4% van alle inwoners en in 2019 nog maar 0,9% (cijfers KASKI).

Voor het Israël van het Oude Testament was de dood de natuurlijke begrenzing van het menselijk leven: het leven is zichzelf genoeg in het hiernumaals. Wie sterft komt in een soort schimmenrijk, van waaruit een terugkeer absoluut onmogelijk is: Jahwe is de God van de levenden niet van de doden.

Pas veel later, als Israël te maken heeft met ballingschap, leed en onrecht, ontstaat een verwachting van redding van het volk over de dood heen: na 40 jaar is er het beloofde land, na een heel mensenleven wordt het volk bevrijd.

Het Nieuwe Testament is geschreven

vanuit het geloof in God als Heer van leven en dood, vanuit het geloof in de verrijzenis van Christus. Zoals God Jezus van de doden heeft opgewekt zo zal Hij ook alle gestorvenen opwekken. Volgens Paulus is het zinloos te geloven voor wie niet gelooft in de verrijzenis.

“God neemt het leven niet van ons af, Hij maakt het nieuw”.

Als ons aardse huis, ons lichaam wordt

**‘God neemt het leven
niet van ons af,
Hij maakt het nieuw’**

afgebroken, heeft Jezus ons al een plaats bereid in Zijn huis, om daar voorgoed te wonen.

Vanuit dit geloof kan men de uitvaartliturgie zien als een kleine Paaswake waarin ook plaats is voor het verdriet en de rouw van Goede Vrijdag.

Dit geloof is de kern van de uitvaartliturgie. Bij het christelijk afscheid ligt het accent op “à Dieu”, tot ziens bij God. Bij het seculiere afscheid ligt de nadruk op persoonlijke herinneringen en emoties.

Zwart is de traditionele rouwkleur.

Eeuwenlang was dit wit vanuit gekerstendheidens geloof. Bij de Germanen moest wit de spoken afwenden. Die kleur nam de kerk aanvankelijk over als het wit van Pasen en de verrijzenis. In de 15e eeuw werd het zwart als contrast met het fel gekleurde stadsleven, ook overgenomen van de kledij van monniken.

Ger Claessens

Nieuws uit ons bisdom

Ten behoeve van parochiebladen geeft het bisdom iedere maand een overzicht van op dat moment actuele informatie. In deze rubriek maakt de redactie daaruit een selectie.

Diocesane opening synode op zondag 17 oktober in Roermond

In oktober 2023 vindt er in Rome een nieuwe bisschoppensynode plaats. Paus Franciscus wil dat er voorafgaand daaraan in alle bisdommen over de toekomst van de Kerk wordt gesproken. Daarom is op zondag 17 oktober in alle bisdommen over de hele wereld een voorbereidingstraject op de synode geopend. In het bisdom Roermond gebeurde dat ook op die dag. 's Middags om 15.00 uur was er een eucharistieviering in de Sint-Christoffelkathedraal in Roermond. Daarbij werden vertegenwoordigers van alle parochies betrokken. In de maanden daarna wordt er in het hele bisdom een lijst vragen besproken, die door het Vaticaan wordt opgesteld. De uitkomsten van die gesprekken komen in een eindverslag dat per bisdom in het voorjaar van 2022 klaar moet zijn. Daarna wordt op nationaal en internationaal niveau verder gesproken. In oktober 2023 vindt dan in Rome de echte bisschoppensynode plaats.

Wat is een synode?

Half oktober zijn in alle bisdommen over de hele wereld de voorbereidingen voor een nieuwe Algemene Bisschoppensynode begonnen. De échte synode is pas in 2023, maar paus Franciscus wil met een lange voorbereiding zoveel mogelijk mensen erbij betrekken. De eerste vraag luidt natuurlijk: wat een synode? Dat is een kerkelijke vergadering, waarop belangrijke vraagstukken worden besproken. De katholieke kerk kent twee soorten synodes: een vergadering voor één bisdom, waarbij priesters en gelovigen met hun eigen bisschop in gesprek gaan en de Algemene Bisschoppensynode in Rome. Dat is een permanent instituut dat na het Tweede Vaticaans Concilie in 1965 werd opgericht als adviesorgaan voor de paus. Meestal wordt er eens in de drie of vier jaar een vergadering van de Algemene Bisschoppensynode gehouden. Er komen dan honderden bisschoppen naar Rome. De laatste keer was dat in 2018.

Tijdens de volgende synode in oktober 2023 wil paus Franciscus praten over de vraag hoe de Kerk meer synodaal kan worden. Dat wil zeggen: hoe meer geledingen bij het beleid van de Kerk betrokken kunnen worden. Nieuw is dat er nu al in alle bisdommen voorgesprekken worden gehouden, waaraan gelovigen kunnen deelnemen. Het Vaticaan heeft vragenlijsten verspreid, die in parochies besproken kunnen worden. Daarvan wordt per bisdom een eindverslag gemaakt. Volgend jaar wordt er op nationaal niveau en per continent verder gesproken. In oktober 2023 vindt dan in Rome de echte bisschoppenvergadering plaats.

Jongerenweekend WJD@home op Ameland

Sta op en kom in beweging. Onder dat motto zijn jongeren die met leeftijdgenoten over het geloof willen praten van harte welkom tijdens het landelijke jongerenweekend WJD@home. Dit wordt van 14 tot en met 16 januari 2022 gehouden op het Waddeneiland Ameland. Het weekend staat open voor jongeren van 15 – 30 jaar. De WJD@Home is de perfecte opstap naar de Wereldjongerendagen in 2023 in Portugal, omdat je er nieuwe vrienden kunt maken en oude bekenden weer ziet. Er is een catechese van de bisschoppen, er zijn eucharistievieringen, een avond van barmhartigheid en het programma heeft allerlei inhoudelijke en creatieve workshops. Aanmelden kan tot 4 januari. Deelname aan het weekend kost € 85.

Met Advent begin het Lucasjaar

Het jaar van de vrijwilliger, het jaar van het erfgoed, het jaar van de duurzaamheid. Veel jaren krijgen een internationaal thema mee. In de Kerk hebben we net een jaar van Sint-Jozef achter de rug en tot halverwege volgend jaar is er nog extra aandacht voor het gezin. In de liturgie van de Kerk kennen we ook een systeem van 'themajaren': we beginnen nu aan het Lucasjaar.

De eerste zondag van de Advent is in de liturgie de start van een nieuw kerkelijk jaar. Dan begint de jaarkring van grote kerkelijke feesten opnieuw: Kerstmis, Pasen, Pinksteren en alle periodes daartussen. In de vieringen op zondag begint dan ook een nieuwe reeks lezingen uit het Oude en Nieuwe Testament. Deze zijn verdeeld in drie jaren: A, B en C. Afgelopen jaar was het B-jaar en op eerste Advent begint het C-jaar. Dat betekent dat komend jaar op de zondagen vooral uit het Lucasevangelie wordt voorgelezen. Afgelopen jaar was dat het Marcusevangelie en eind 2022 begint weer het A-jaar en dan staat het evangelie van Matteüs centraal.

Zo komen we aan de adventskrans

Veel gebruiken en tradities in de kerk zijn eeuwenoud. Sommige hebben een heel diepgaande betekenis, andere zijn om meer praktische redenen ontstaan. De adventskrans is er zo een.

De traditie om op een groene krans kaarsjes te zetten, is nog geen 200 jaar oud en eigenlijk een protestantse uitvinding. In het begin van de 19e eeuw leefden in de omgeving van Hamburg veel gezinnen in armoede. De predikant Johann Hinrich Wichern trok zich het lot van deze kinderen aan. In een boerenschuur ving hij hen op, gaf ze te eten en zorgde dat ze onderwijs kregen. In de weken voor Kerstmis stelden ze hem kreeg steeds dezelfde vraag: wanneer is het Kerstmis? Om de tijd van de Advent voor de kinderen zichtbaar te maken bedacht hij in 1839 de adventskrans.

Met behulp van een wagenwiel met negentien rode en vier witte kaarsen maakte hij de eerste adventskalender. Iedere dag werd er één rode kaars aangestoken en op elke zondag één witte kaars. Zo wisten de kinderen iedere dag hoeveel nachten ze nog moesten slapen voordat het Kerstmis was. Pas in 1860 bedekte Wichern het wiel met dennentakken, omdat de naalden hem deden denken aan de doornenkroon op het hoofd van Jezus. Zo werd de adventskrans tevens verwijzing naar Pasen.

Uit het grote wiel is langzaam de adventskrans ontstaan die wij nu kennen: een groene krans met vier kaarsen en een rood lint als tekens van leven, liefde en hoop op licht. Elke zondag van de Advent wordt er één kaars meer aangestoken. Het wordt steeds lichter, totdat met Kerstmis het volle licht van de geboorte van Christus mag stralen.

Oud pastoor Harry te Plate van Oirlo overleden

In Nijmegen is op 23 november pater Harry te Plate O.M.I. overleden, emeritus-pastoor van Oirlo en Wanssum. Pater Te Plate is 88 jaar geworden. De uitvaart was op woensdag 1 december in Oirlo.

Henricus Josephus (Harry) te Plate O.M.I. werd op 5 april 1933 in Groenlo (Gld) geboren. Na toetreding tot de Missionarissen Oblaten van de Onbevleete Maagd Maria vond zijn priesterwijding plaats op 19 september 1970. Daarna was hij van 1970 tot 1979 kapelaan in de parochie H. Geest in Deurne en aansluitend pastoor van de parochie H. Jozef in Asten, beide in het bisdom Den Bosch.

Pater Te Plate werd vervolgens met ingang van 1 februari 1987 benoemd tot pastoor van de parochie H. Gertrudis in Oirlo in het dekenaat Venray. Met ingang van 15 januari 1988 werd hij tevens benoemd tot pastoor van de parochie H. Michael in Wanssum. Van deze laatste functie kreeg hij per 1 februari 1994 eervol ontslag. Per 15 februari 2018 kreeg hij eveneens eervol ontslag als pastoor van de parochie H. Gertrudis in Oirlo en ging hij met emeritaat.

Op Hemelvaartsdag 2018 was er om 13.00 uur een Mis uit dankbaarheid voor de pastoor. Pastoor Te Plate ging in deze viering zelf voor, naast concelebrant deken Smeets. Onder een staande ovatie verliet de pastoor na afloop van de dienst de Gertrudiskerk, waarna hij door fanfare Ons Genoegen werd begeleid naar de Linde.

In het gemeenschapshuis volgde aansluitend een zeer drukbezochte afscheidsreceptie. Veel mensen kwamen de pastoor bedanken voor zijn enorme betrokkenheid en toewijding. De grote waardering voor de pastoor bleek in 2011 al toen hij in het Venrayse kerkdorp met de straatnaam Pastoor te Platestraat vereeuwigd werd. In 2017 werd hij gehuldigd als ereburger van Oirlo.

Op dinsdag 30 november ll. kon men van 19.00 uur tot 21.00 uur in de kerk van Oirlo afscheid van hem nemen. De plechtige uitvaart vond aldaar plaats op woensdag 1 december om 10.30 uur, gevolgd door de begrafenis op het parochiekerkhof.

(Bron: Peel en Maas en Bisdom Roermond)

Pastoor te Plate en deken H. Smeets bij de Afscheidsmis van de pastoor.

De bijbel van kافت tot kافت

In de parochies van Venray-Centrum is ook in het seizoen 21-22 het aanbod vorming en nascholing groot en gevarieerd: er zijn cursussen over de bijbel en over de liturgie en er zijn cursusavonden voor lectoren. Daarnaast is er catechese voor ouders van communicanten en vormelingen. Het aanbod wordt gepresenteerd door deken Ed Smeets, die een geboren verteller is en over een goed geheugen en een groot geloof beschikt. De bijbelcursus ging van start op dinsdag 5 oktober in de parochiezaal van de Paterskerk voor 20 belangstellenden. In 2020 begon de cursus met het boek Genesis. Genesis is niet het eerste Bijbelboek.

De inhoud is eerst eeuwen mondeling overgeleverd en werd pas opgetekend ten tijde van de Babylonische ballingschap, in de zesde eeuw v.Chr. toen alles voor het volk Israël verloren leek. In de ellende van die ballingschap realiseerde het volk hoezeer het van God afhankelijk was en tegen die achtergrond werd Genesis geschreven.

De bijbel is niet in één keer geschreven. De bijbel vormt een bibliotheek van allerlei verschillende boeken, die pas veel later tot één boek geredigeerd werden. Er is overlap in de vele verhalen. Sommige worden vaker verteld, vanuit wisselend gezichtspunt.

De bijbel beschrijft geen feiten, geen historische neerslag van periodes.

De bijbel beschrijft de geschiedenis van God en zijn mensen, van het geloof van de mensen in God. Een geloof dat afwisselend sterk is en zwak, soms zo zwak dat het weg lijkt.

Het boek beschrijft hoe God zijn mensen zoekt, hoe Hij zijn volk roept, telkens weer. Er is sprake van een oude belofte van God: laat Mij uw God zijn. Zo lang jullie leven onder Mijn zegen zal het jullie goed gaan. Hoogtepunt van Zijn belofte is de

menswording van Zijn Zoon.

De bijbel geeft voorbeelden van mensen die onder Gods zegen leefden, mensen die wél Zijn weggingen. Zoals bijvoorbeeld Abraham, die zijn woonplaats verliet om op weg te gaan maar het land dat God hem wees.

In het Oude Testament is een leven na de dood totaal niet in beeld. God is een God van levenden. Pas heel laat in het boek ontstaat het idee dat wij geroepen zijn tot Zijn paradijs.

In het Nieuwe Testament staat Jezus op uit de dood. Hij belooft ons dat wij zoals Hij zullen verrijzen om met Hem het eeuwige paradijs binnen te gaan.

In het Oude Testament wisselen vrede en strijd elkaar af. Het patroon is dat het een tijd goed gaat met het volk. Totdat het volk zich van God afkeert, afgoden vereert en er een enorme puinhoop van maakt. Dan grijpt God in en stuurt een afgezant die dit volk door veel ellende weer naar God leidt. Zo ook het volk Israël in Egypte. Via Jozef, zoon van Isaac, komt het volk op zoek naar voedsel in Egypte. Ze verblijven daar een tijd lang totdat de farao het verblijf van al die vreemdelingen gaat inperken. Dan stuurt God Mozes die het volk naar het beloofde land zal leiden in een tocht van veertig jaren, waarin geloof, ongeloof, strijd en vrede elkaar afwisselen.

Mozes sterft op de drempel van het beloofde land en Jozua neemt zijn taak over.

Maar het beloofde land was bewoond door anderen, door Palestijnen, die “de Heer daar had laten wonen om de Israëlieten op de proef te stellen en te zien of ze zijn geboden zouden onderhouden”.

Dus moet het volk zich met veel strijd tegen deze oorspronkelijke bewoners een eigen plaats bevechten.

Ook dat gaat met veel ups en downs gepaard. Als het volk God negeert gaat het

fout. God stuurt een gezant. Het gaat dan weer even goed. Tot een volgend hoofdstuk van zonde en dwaling.

Tijdens de eerste cursusavond stond het boek Rechters centraal. Het boek beschrijft de lotgevallen van de Israëlieten in de 12e tot de 10e eeuw voor Christus.

Dat is de periode tussen de dood van Jozua en de jeugd van Samuël, “toen er nog geen koningen waren en iedereen deed wat hij goed vond”. De verhalen zijn opgetekend in de 8e en 7e eeuw voor Christus. De verteltrant is er een van grote beelden en van veel dramatiek. Het boek is een herhaling van geschiedenissen: het volk keert zich af van

Graf van koning David

God, een rechter roept het tot de orde, het volk volgt de rechter, en keert zich weer af van God.....etc.

Rechters of Richteren spreken geen recht. Ze worden door God gezonden om het volk te richten, het de goede weg te wijzen, terug naar God te leiden.

God wil eigenlijk dat zijn volk de oorspronkelijke bewoners van Kanaän vernietigt. Dat gebeurt niet.

Het volk gaat tussen de Kanaänieten wonen, wat God een gruwel is omdat zijn volk ook de godsdienst van Kanaän gaat overnemen, de dienst aan Baäl en Astartes. Dat is een godsdienst van macht en bezit, geen dienst aan een persoonlijke God.

In het boek Rechters is sprake van veel geweld, terreur en bloedvergieten. Duizenden worden over de kling gejaagd aan beide zijden. Het gaat daarbij niet om feiten of aantallen

maar om een beschrijving van de grote macht van de Heer, als zijn volk naar Hem luistert en met zijn genade meewerkt. Het gaat om de belofte van God, die zo sterk is dat het volk de vijand telkens weer verslaat, ook al is die nog zo talrijk.

Op cruciale punten in de geschiedenis zorgen vrouwen vaak voor de voortgang. Zo trekt de rechter / profetes Deborah op tegen de machtige legeraanvoerder Sisera. De vrouw Yaël doodt Sisera met een pin “dwars door zijn slapen de grond in”. Oosters dramatisch en plastisch.

De roeping van rechter Gideon lijkt op de roeping van Mozes. Een engel zegt dat Gideon op moet trekken tegen de Midjanieten. Gideon vraagt de engel: “Hoe kan ik Israël bevrijden, onaanzienlijk en arm als ik ben”. God antwoordt dat Gideon dat wel degelijk kan omdat God met hem is. Met de hulp van God kan Gideon Midjan

verslaan “als was het maar één man”.

Gideon brengt dan zijn leger van duizenden mannen terug naar 300. Waarmee hij Midjan verslaat door alleen op bazuinen te blazen. Zodat duidelijk is dat de overwinning niet aan aantal of eigen kracht te danken is maar aan de almacht van de Heer.

Ook als Mozes door God wordt geroepen om zijn volk uit Egypte te bevrijden antwoordt hij: “Wie ben ik dat ik naar Farao zou gaan en de Israëlieten uit Egypte zou leiden?”

Ook Mozes kan zijn opdracht alleen volbrengen omdat God met hem is.

Simson vecht tegen de Filistijnen. Zijn lange haar staat symbool voor de hulp van God. Zodra die hulp wegvalt, zodra zijn hoofdhaar is afgeknipt, vermag Simson helemaal niets meer.

Hij wordt door de Filistijnen gevangengenomen. Zodra zijn haar weer aangroeit, zodra hij zich weer tot God wendt, vernietigt hij met zijn blote handen hun tempel. Hij vernietigt allen die in de tempel aanwezig zijn, inclusief zichzelf.

Deze Filistijnen zijn de oorspronkelijke bewoners van het aan Israël beloofde land. Aan Israël beloofd door God sinds Abraham en door de VN vanaf 1948. Maar in dat land woonde al een volk: de Filistijnen, anders genoemd de Palestijnen. Het gevecht met dat “andere” volk duurt voort tot de dag van vandaag en verder.

In het boek staan afgrijselijke beschrijvingen van moord, terreur en schande. Met als enige bedoeling om te beschrijven hoe diep het volk Israël kan zinken, tot welke verschrikkingen het volk (de mens) zich telkens weer verlaagt. Hoe diep en ellendig ook: het blijft telkens God die redt.

Het boek Rechters verwijst naar, loopt uit in het boek Samuël en vervolgens in het boek

Koningen: het eind van de tijd “waarin iedereen deed wat hem goed dacht en waarin God ver was”.

God is Israëls koning. Een andere heeft het volk niet nodig. Toch vraagt het Samuel om een koning om hen te richten en wel omdat ook andere volken een koning hebben.

Als Samuel dit verzoek aan God voorlegt, teleurgesteld omdat zijn volk een andere koning dan God wenst, antwoordt God dat Israël daarmee niet Samuel afwijst maar God zelf als hun Heer “zoals zij al gedaan hebben vanaf de dag dat ik hen uit Egypte leidde”.

In opdracht van God vertelt Samuel het volk wat ze allemaal van hun “andere” koning kunnen verwachten: hij zal hun zonen en dochters in zijn dienst nemen, hij zal het beste van hun afnemen en aan zijn eigen dienaren geven.

Als het volk dan volhardt in het verzoek om een koning geeft God toe en roept Hij Saul tot hun koning en na Saul o.a. David en Salomon. Omdat de meeste koningen, zoals Samuel al voorspelde, niet doen wat God behaagt nemen in de geschiedenis van de koningen profeten een belangrijke plaats is. Zij maken aan de koning en aan het volk de wil van God bekend en bereiken daarmee dat niet iedereen de knie buigt voor Baäl en dat er een kleine rest overblijft die de wil van de Heer waarmaakt.

Ger Claessens

Parochie Onze Lieve Vrouw Geboorte in Blitterswijck

De gedachte achter twee plaquettes in de Mariakapel

Het is alweer negen jaar geleden dat ik in de Mariakapel in de Grote Kerk in Venray een plaquette heb laten plaatsen met daarop de wapenspreuk van Albert van Horne die bisschop van Gent was van 1681 tot 1694. Die wapenspreuk luidt: Lex tua meditatio mea est. (Uw wet is mijn bezinning) Gebaseerd op psalm 119, vers 97. Op de plaquette die ik dit jaar op Goede Vrijdag aan de muur van de Mariakapel heb geplaatst zijn niet alleen de woorden "In Hoc Signo " te zien maar ook twee afbeeldingen: Een Romeinse brug en een Andreaskruis. Het boek " De gouden peelhelm. De grote ontdekking: het visioen van Constatijn " van auteur Hub Kluytmans dat in het najaar van 2020 uitkwam en een persoonlijke ontmoeting met hem inspireerde mij om mijn gedachte op een plaquette uit te drukken die tevens een wens inhoudt. In mijn voorstelling verwijst In Hoc Signo (In dit teken) niet alleen naar het visioen van keizer Constatijn dat zou hebben plaatsgevonden bij de Milvische brug bij Rome maar ook naar de boog uit het Bijbelse scheppingsverhaal. In Genesis 9,17 staat: "En God zei tot Noach. Dat is het teken van het verbond dat Ik heb ingesteld tussen Mij en alles wat leeft op aarde". Tussen God en mens, tussen geloof en wetenschap, moeten altijd weer verbindingen gelegd worden. Wetenschappelijke inzichten en gelovige inzichten corresponderen lang niet altijd met elkaar. Het is mijn wens dat deze inzichten meer naar elkaar toegroeien. Het Andreaskruis in de plaquette verwijst naar de apostel Andreas . Toen hij bij Jezus verbleef en veel geleerd had, hield

hij die schat niet voor zich, maar hij haastte zich en liep snel naar zijn broer Simon om hem deelgenoot te maken van wat hij ontvangen had. De plaquettes hangen aan de muur van de Mariakapel. In de Advent, als voorbereiding op het naderende kerstfeest , speelt Maria een belangrijke rol. Haar leven is getekend in de woorden: "Zie de dienstmaagd des Heren; mij geschiede naar uw woord". (Lucas 1, 38)

Pastoor van Horne

TUHMAN DAKBEDEKKINGEN

Voor al uw dakwerkzaamheden

Keizersveld 71b • 5803 AP Venray • T 0478 533702
M 06-54366249 • info@tuhmandakbedekkingen.nl

WWW.TUHMANDAKBEDEKKINGEN.NL

Kinderpagina

zaterdag
4-12

vrijdag
3-12

donderdag
2-12

woensdag
1-12

dinsdag
30-11

maandag
29-11

1e Advent
zondag
28-11

2e Advent
5-12

maandag
6-12

woensdag
8-12

donderdag
9-12

vrijdag
10-12

zaterdag
11-12

3e Advent
12-12

maandag
13-12

dinsdag
14-12

woensdag
15-12

donderdag
16-12

vrijdag
17-12

zaterdag
18-12

4e Advent
19-12

dinsdag
21-12

maandag
20-12

donderdag
23-12

vrijdag
24-12

woensdag
22-12

Evangelie

Mattëus 1, 18-24

Vandaag vertel ik jullie over de geboorte van Jezus, hoe het allemaal begon: Maria, de moeder van Jezus, had een vriend Jozef. Maar voordat ze gingen trouwen verwachtte Maria een kindje door de heilige Geest. Toen dacht Jozef dat hij niet meer met Maria kon trouwen. Jozef wilde ook geen ruzie maken met Maria en besloot daarom heel stil weg te gaan. Terwijl Jozef daarover nadacht, droomde hij en hoorde hij een engel van God die zei: 'Jozef, zoon van David, wees niet bang. Het kindje in de buik van Maria komt van de heilige Geest. Het wordt een jongetje en je moet Hem Jezus noemen, die naam betekent 'God redt ons'. Hij zal Gods volk redden uit het kwaad van de zonde. Dat is al voorzeggd door de profeet Jesaja. Hij schreef lang geleden in de Bijbel: 'Zie, het ongetrouwde meisje zal een kind krijgen, een zoontje, en ze zullen Hem noemen: 'Immanuel'. Die naam betekent: 'God is met ons'. Toen Jozef wakker werd, ging hij weer naar Maria toe en trouwde met haar. Toch sliep hij niet met haar. Want ze kreeg al een kindje. Toen het zoontje van Maria geboren was, gaf Jozef Hem de naam: 'Jezus'.

In de droom van Jozef komt een engel. Hij zegt dat Jozef niet bang hoeft te zijn. Het Kindje in de buik van Maria komt van de heilige Geest, van God zelf. God wil het zo.

Goede Sint Jozef,

🎵 Jozef timmerman

u hebt goed gezorgd voor Maria en Jezus; u luisterde naar de engel en deed meteen wat God vroeg; zo kon Jezus veilig opgroeien en aan zijn grote werk beginnen. Heilige Jozef, leer ons goed te luisteren als God ons iets zegt door onze engel. Dan kunnen wij, net als Jezus, opgroeien tot echte kinderen van God.

Heilige Jozef, bid voor ons.
Amen.

RK Kids.nl is afhankelijk van donaties.
u kunt RK Kids.nl steunen door een donatie over te maken op NL04 INGB 0003 8898 42
t.n.v. IHGO (ANBI) o.v.v. RK Kids.nl

Gebruik van deze kinderpagina door parochies of organisaties is alleen toegestaan voor abonneementhouders.
Een abonnement is kosteloos aan te vragen via RKKids.nl

Extra
knutselwerkjes
voor Advent
&
Kersttijd

Kinderpagina

Op 6 januari vieren we Driekoningen. De koningen knielden bij Jezus neer. Zo laten ze zien dat ze eerbied hebben voor het Kindje.

Driekoningen

Evangelie van Mattheus 2, 1-12

In de dagen dat Jezus geboren is, komen er wijzen uit het Oosten. Ze komen bij koning Herodes en vragen: 'Waar is de pasgeboren koning van de Joden?' In het Oosten hebben we zijn ster gezien. Nu zijn we gekomen om bij Hem neer te knielen. Herodes schrikt en allerlei mensen in de stad Jeruzalem schrikken ook. Herodes roept alle geleerden van het land bij elkaar en vraagt: 'Waar zal de Gezalfde van God geboren worden?' De geleerden antwoorden: 'De profeet heeft gezegd dat in Betlehem een leider geboren zal worden die een echte te herder zal zijn voor het volk van God.' Nu heeft Herodes een stiekem plan. Hij roept de wijzen uit het oosten in het geheim bij zich. Hij vraagt van alles aan hen en zegt: 'Zoek dat kind en als je het gevonden hebt, zeg het me dan, dan ga ik er ook heen om bij hem neer te knielen'. De koningen horen wat Herodes zegt en gaan dan weer op weg. En kijk; daar staat de ster weer. Zo vinden ze het huis waar Jezus woont. Nu ze de ster weer zien, zijn ze heel blij. Ze gaan het huis binnen en knielen bij Jezus neer. Dan pakken ze hun schatten uit. Het zijn hun geschenken voor dit Kind. Ze geven goud, wierook en mirre.

Als ze na een poosje weer vertrekken, horen ze de stem van God in een droom. Ze mogen niet naar Herodes teruggaan. Daarom nemen ze een andere weg en zo gaan ze weer naar hun land terug.

De koningen hebben drie geschenken bij zich: Goud is voor de koning, want Jezus is de echte koning voor heel de wereld.

Wierook is het cadeau voor God, want Jezus is Gods Zoon.

Mirre is een zeldzaam soort kruid. Het is een cadeau voor iemand die veel pijn heeft. Het betekent dat Jezus later, als Hij groot is ook veel pijn zal hebben.

Weet jij ook een mooi cadeau voor Jezus?

Kindje Jezus in de kribbe,

Ik ben blij dat u er bent.
Ik wil u graag iets geven:
Ik geef geen goud,
geen wierook en ook
geen mirre;
mijn kado voor u is een
kleine goede daad.

Amen

Driekoningen
zagen een
sterre

bitly/rkkids-driekoningen-meezingvideo

RK Kids.nl is afhankelijk van donaties.
U kunt RK Kids.nl steunen door een donatie over te maken op NL04 INGB 0003 8898 42
t.n.v. IHGO (ANBI) o.v.v. RK Kids.nl

Uitstapje kosters paterskerk naar Roermond

Met de kosters van de Paterskerk zijn we op 9 oktober 2021 naar de Munsterkerk te Roermond geweest. We werden daar met een prachtig welkomswoord ontvangen door deken de Graaf Woutering, waar ook onze bisschop Harrie Smeets bij aanwezig was en ons heel vriendelijk begroette.

We hadden om 8.30 uur een Mis besteld, maar door werkzaamheden aan de A73 konden we dat geplande tijdstip niet halen.

Dus met enige vertraging werd de H. Mis opgedragen door deken de Graaf Woutering en deken Ed Smeets met als acolieten Wim Custers en Chyrl van Kempen.

Na de H. Mis werden we ontvangen ten huize de Graaf Woutering, waar we genoten van heerlijke koffie en Limburgse vlaai.

Hierna hebben we een rondleiding gekregen door de Munsterkerk.

Tegen 11 uur zijn we vertrokken naar het bisschoppelijk paleis in Roermond.

Daar zat onze bisschop Harrie Smeets al op ons te wachten.

Hij heeft ons bijgepraat over het wel en wee en over hoe het nu gaat met zijn gezondheid.

Zeker 15 minuten heeft hij een stuk door gesproken.

Tijdens de rondleiding door het paleis, waar de portretten van de overleden bisschoppen aan de muur hingen, zei onze bisschop: "Hier is nog geen plaats voor mij, dus blijf ik nog wel even".

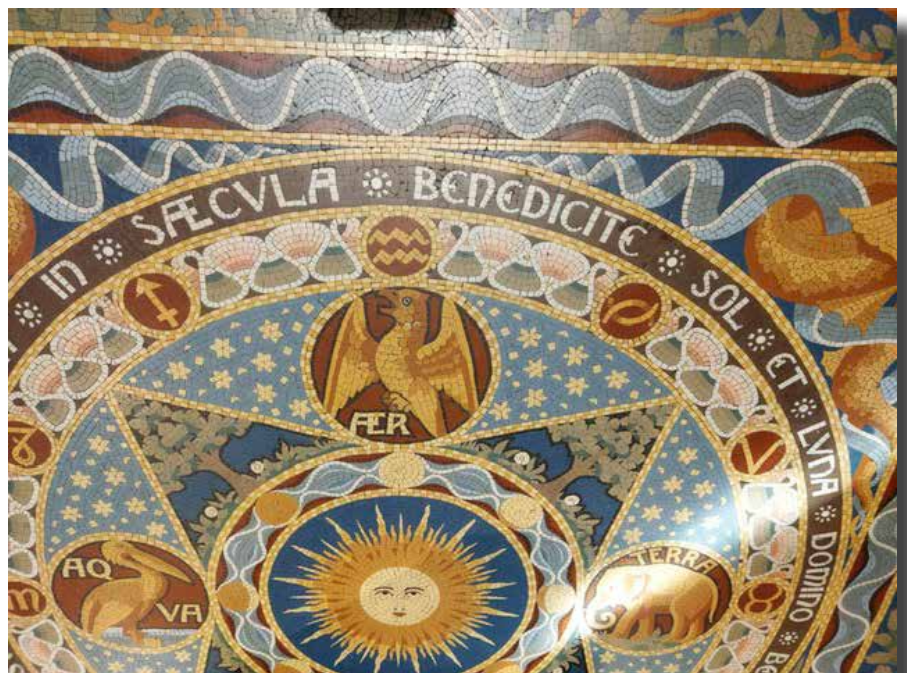
Na de middaglunch in het parkje bij de Kapel in het Zand, zouden we de kapel en de bij behorende begraafplaats bezoeken, maar deze waren helaas gesloten.

We konden we een andere begraafplaats bezoeken, waar architect Cuypers begraven ligt, bekend van vele vooraanstaande gebouwen en restauraties.

Ook bezochten we de Joodse en de Protestante begraafplaats en de begraafplaats voor mensen zonder geloof.

Om 15.00 uur hebben we dit uitstapje naar Roermond beëindigd. 's Avonds na de avondmis in de Paterskerk hebben we met degenen die dat wilden gezamenlijk gegeten in de pastorie en met een heerlijk biertje deze dag afgesloten.

Hay Jeuken

Inspiratie

Er wordt momenteel heel veel gesproken over de toekomst van de kerk, heel concreet in onze eigen parochies. Wat ik geleerd heb in de loop der jaren, is dat je altijd terug moet gaan naar de kern van de zaak: waar gaat het om? Anders loop je vast of verzandt het allemaal in eindeloze discussies en oeverloos gezwets dat kop noch staart heeft en overal in blijft hangen, behalve bij waar het om gaat. Waar het om gaat, is ook wat ons ten diepste bindt en motiveert.

‘En wat is nou de vraag precies?’ vroeg een collega stevast aan de telefoon of in een vergadering als het alle kanten op ging en het niet duidelijk was waar het naar toe moest.

Wat is de vraag precies? Waar gaat het over? Of we het evangelie nog weten te beleven en door te geven! Jezus heeft ons geen blauwdruk achtergelaten en nooit gezegd dat we overal grote kerken moesten bouwen, ook niet dat we ze nu weer moeten afbreken, Jezus heeft ons een evangelie gegeven: de Blijde Boodschap dat Hij van ons houdt en ons bij God thuis wil brengen! Als kerk hebben we het heel gemakkelijk, een kraakhelder beleidsplan: wat we doen, dient dat het evangelie, of brengt het ons eigenlijk alleen maar verder van huis?

Natuurlijk, de kerk bevindt zich in een totaal veranderde samenleving dan in de tijd waar we nu zo graag van spreken van ‘weet je nog, toen?’ ‘Toen hadden we nog zoveel doopsels, communies, vormsels, huwelijk en begrafenis en zoveel missen op zondag, nú nog...’

Diezelfde collega van die ‘wat is de vraag precies?’ betoogde ook eens dat we als kerk onszelf veel te veel in een ‘nog’- slachtofferrol hebben gedwongen: doe je dit nóg, heb je dat nóg, toch nóg? Terwijl je veel meer zou moeten kijken naar de rijkdom die je in handen hebt. En als kerk hebben we met Jezus’ boodschap goud in handen! Als iets niet kapot te krijgen is, is het de boodschap die we elke zondag mogen verkondigen, die ijzersterk het hele leven aanspreekt en wil inspireren, en dan niet alleen van de oude trouwe kerkgangers, maar die ook een appel doet op iedereen die het hoort. Week in week uit klinken er woorden die ons raken en een beroep op ons doen en die niet anders kunnen leiden dan tot geloof in Gods liefde en in frisse zin om die liefde te verbuigen naar het leven en het samenleven van elke dag! Als dat niet de boodschap is, dan doen we ergens iets niet goed. Dan preken we verkeerd, dan zingen we verkeerd, dan verzorgen we onze kerken verkeerd... We moeten niet blijven hangen in nog, maar veel meer en veel positiever gaan spreken in termen van weer: is veel profetischer! Is er weer een doopsel? Zijn er weer communicanten? Weer iemand voor wie we iets kunnen doen? Toch weer?

Natuurlijk, de kerk bevindt zich in een totaal veranderde samenleving dan van ‘toen nog’. Van een religieuze samenleving, waarin de hele cultuur, het denken, doen, handelen, kunst, recht en moraal net als het verenigingsleven één op één verbonden waren met het christendom als normerende en inspirerende religie – alles en iedereen zat eerst op zondagmorgen in de kerkbank en daarna kwam de rest - leven we nu in een seculiere samenleving waarin de mens zijn eigen god is, het zelf wel uitmaakt en zijn eigen grenzen en doelen stelt. Althans, dat hoopt-ie dat-ie het daar goed van af brengt. En vooralsnog lijkt dat heel goed te lukken...! De generatie babyboomers die nu een paar jaar aan de macht is en dat ook nog wel even zal blijven heeft altijd geleefd zoals ze het zelf wilden en zich een vermogen opgebouwd waarmee dat nog allemaal betaalbaar was ook. Maar ja, leve de crises!

Binnen die seculiere, binnenwereldse, samenleving is voor gevoel voor het bestaan van God weinig of geen ruimte. Een collega die altijd alles gedaan had wat niet mocht van de kerk als het ging om de liturgie en het toedienen van sacramenten, zei me laatst dat de eigenlijke reden waarom hij moet pensioen ging was dat ook hij niet meer gevraagd werd voor vieringen...

En bij rondleidingen in de Grote Kerk in Venray kreeg je eerst altijd de vraag naar 'Wat is dat, een deken?', waarop je dan aangaf dat de deken als priester bij God hoort en over God vertelt aan de mensen, maar nu krijg je steevast van de kinderen de vraag 'Wat is dat dan, God?'

Tegelijk zien we dat oude tegenstellingen ook verdwenen zijn: men is ook niet meer tegen de kerk, men weet er gewoon helemaal niks van. Eigenlijk zou je die situatie moeten aangrijpen om iets nieuws te vertellen! En dat begint ermee dat je zelf in je eigen boodschap gelooft en naar best vermogen daarvan getuigt door je levenswijze, vooral door de geloofsvrede en de levensvreugde die je uitstraalt en je inzet die je waarmaakt. Zo zijn christenen ook ooit begonnen - een stuk of twaalf waren het er maar; maar ze geloofden erin en ze gingen ervoor!

Dus als je vraagt of de kerk ook zonder haar traditionele positie kan van in elke wijk een kerk met alles erop en eraan, dan is het antwoord volmondig Ja! Ja, zo zijn we toch ook begonnen!

‘En die grote God wil mij als zijn vriend’

Christenen hebben mensen altijd aangesproken op hun best stukje, hun diepste ik. En wie doet hen dat na? In de kerk gaat het niet over politiek of vredesvraagstukken of maatschappelijke kwesties of allerhande deelgebieden van het leven en het samenleven, maar over zaken van het hart: vrede, vreugde, barmhartigheid, onvoorwaardelijke liefde en trouw, genade... In de vormselklas wordt het altijd muisstil als je hier over spreekt, want dat zijn woorden die ze elders nergens horen! En die grote God wil mij als zijn vriend. En rekent op Mij! En wat ik ook doe of miskleun, ben Hem kan ik niet kapot! En dan gaat het ook nog eens over iets dat niemand mij kan afnemen, wat er ook gebeurt en hoe het ook loopt. Hij houdt van mij! Om die boodschap te verkondigen hebben we echt geen oude structuren nodig of zoals we het graag en vaak zijn gaan noemen een veel te grote jas... Daar loop je mee voor schut! Dan ziet iedereen al op verre afstand dat je je beste tijd hebt gehad en je volop in de bloei van je afbraak bent. Kijk dan toch 'ns voor iets nieuws, in Gods Naam!

Sterker nog, als we blijven hangen in die oude structuren – zonder ze op voorhand af te schrijven of weg te doen, maar wel door ze opnieuw uit te vinden en nieuw in te zetten – komen we nooit als kerk van de toekomst tot de verkondiging van die boodschap. Dan blijven we monumentenzorg en de onderhoudsmonteur die de ketel toch nog maar weer een seizoen weet op te lappen: het werkt niet echt meer en verantwoord is het al lang niet meer, maar ja, ach ja, och ja, je breekt er de kou iets mee! 't Is nét vol te houden... maar het trekt niemand meer.

Op een van de vele kloosterdagen voor kerkbesturen die er inmiddels gehouden zijn zei een kerkmeester, nota bene een ondernemer en succesvol zakenman, die nou niet bepaald elke zondag de kerkdeur platloopt haarscherp: 'Waar gaat het om? In het Oude Testament staat volgens mij "Wat jij niet wilt dat jou geschiedt, doe dat ook een ander niet"; en in het Nieuwe Testament heet het "Doe gewoon goed en zie niet om"; en hoe dat nou moet, daar heeft de kerk al 2000 jaar ervaring mee. Dat doorgeven naar de toekomst! Daar gaat het om! Althans, wat mij betreft', zei hij.

We zitten met een infrastructuur uit een tijd waarin alles en iedereen katholiek was, deelnam en mee betaalde. Dat is niet meer, dat was eenmaal. En dus zitten we veel te groot. En dat is zinloos. En als mensen zeggen: 'Ze komen niet meer', dan klopt dat helemaal niet, want ze zijn er ook (nog) nooit geweest! En wat hebben we gedaan – zonder iemand tekort te willen doen! – om ze uit te nodigen en te betrekken? Wat was de vraag precies? Waar gaat het om?

We zijn niet met het hoofd naar achteren geboren, maar willen vooruit. We moeten en mogen een context scheppen waarin mensen God kunnen ontmoeten. God bij mensen brengen en mensen bij God. Liefst zonder al te veel omwegen. Dat vraagt onze creativiteit en inzet. Dat vraagt ook vertrouwen: vertrouwen dat de ander er niet op uit is ons pootje te lappen of onze duiten af te nemen, maar dat die ander met ons wil groeien in geloof en gelooft in de kerk van de toekomst. De kerkmeester van de vijandige stam iets verderop gelooft hetzelfde als wij...

We mogen mensen bij elkaar brengen en moeten dankbaar zijn voor wat we hebben. Uit hoeveel ontmoetingen die we hebben komt niet iets voort? Als je nergens naar toe gaat en nergens aan deelneemt weet je zeker dat er niks gebeurt. Maar in de ontmoeting liggen kansen! Mensen hebben altijd behoefte aan een groot verhaal. Wij hebben zo'n verhaal! Als je een waarom hebt in het leven, weet je ook hoe. Wij weten waarom, en dus ook hoe!

**'Als je een waarom
hebt in je leven, weet
je ook hoe'**

Het is en blijft een feest jonge mensen op hun communie en vormsel te mogen voorbereiden en met hen op weg te gaan, kijk hen eens in de ogen als ze gezalfd worden met de H. Geest, zie hun ouders stralen van geluk en hoop, hoe diep kunnen mensen geraakt worden door mooi verzorgde en zinvolle uitvaartliturgie, hoeveel mensen nemen niet deel aan cursussen vanuit de kerk die allemaal op zoek zijn naar geloofsverdieping en spiritualiteit en die vinden in de wijze van vieren in de kerk, wat bedevaarten niet bewerken in het leven van mensen en hoeveel jongeren ontvangen we niet wekelijks in heel ons bisdom, al is het misschien niet altijd overal even zichtbaar en prominent op de voorgrond? En iedere pastoor en kapelaan en deken en bisschop ziet en hoort iedere dag van mensen wat er in geloof allemaal mogelijk is.

Als we eens wat minder vergaderen avond aan avond maar veel meer elkaar onder de arm nemen en zegenen en bidden voor elkaar en samen ons geloof vieren, dan zijn die

vergaderingen op het laatst zo zwaar en belangrijk niet meer, maar een uitvloeisel van een levendige geloofsgemeenschap. Op zoveel plekken in Limburg is het al waar, wat zou u uzelf tekort doen door achter te blijven en te blijven mekkeren om de nachtmis die omwille van de clustering nu niet meer om elf maar om tien uur gevierd gaat worden. Maak er dan om tien uur wat van, of om acht, of om zes, of anders op eerste of tweede kerstdag pas!

Iedere pastoor weet dat je 10 dingen moet proberen, dat je moet accepteren dat er 9 mislukken, maar dat er toch die ene parel tussen zit... Met oude structuren halen we het niet, we moeten onszelf opnieuw uitvinden in de nieuwe situatie. En eigenlijk moet je dat zo doen dat niemand merkt dat er een nieuw bestuur is of dat oude gezichten er niet meer zijn, maar dat er een nieuw elan van uitgaat. Dat kunnen we alleen maar als we samen een missionaire kerk zijn, willen zijn, zullen zijn! Trouwens, als wij het evangelie niet verkondigen en vieren, wie dan wel? Wij zijn Gods werkvloer en Hij wil niet om ons heen! Jammer als we zoveel te bieden hebben, maar geen stap verder komen - tenzij naar de afgrond of het faillissement - omdat we blijven hangen in vervlogen tijden! Waar gaat het om? Wat is de vraag precies?

Wat hebben we nodig om het evangelie te beleven en door te geven! En samen hebben we heel veel te bieden! En daar zoeken we een onvermijdelijke doch zinvolle en nuttige organisatiestructuur bij. Herstructureren is ordenen, maar dan heb je nog geen inspiratie. Die zit 'm in onze inzet om tot vitale parochies te komen. Niet voor niets noemt het bisdom die twee al meer dan 25 in één adem: herstructurering en revitalisering, ordenen om te inspireren.

Mgr. Wiertz sprak bij zijn afscheid over oases. We trekken voorlopig nog jarenlang door een woestijn, dat zij zo, maar laten we zorgen dat er onderweg oases zijn waar het goed toeven is en van waaruit je verder kunt. Laten we zorgen dat onze federatie van parochies - federaties, want geen enkele parochie kan het alleen - oases zijn van geloof en vitaal christelijk leven!

Je kunt van het bisdom alles zeggen en het meeste is nog waar ook. Maar je kunt van de bisschop en zijn staf en al zijn raden niet zeggen dat ze er niet meer in geloven! Dan hadden gewoon alles zo gelaten en alleen gevraagd of de laatste alsjeblieft het licht wil uitdoen. Nope, we geloven dat we ondanks alles de stad op de berg en de lamp op de kandelaar zijn. Wij wel! En u?

Deken Ed Smeets

Kindervieringen 2021/2022 Paterskerk

Kinderwoorddienst

Elke zondag, met uitzondering van de zondagen in de zomervakantie, is er tijdens de zondagse Mis van 11.00u. een kinderwoorddienst.

Dat betekent, dat de kinderen worden uitgenodigd om het eerste deel van de heilige Mis naar een andere ruimte te gaan om op hun eigen niveau bezig te zijn met het thema van de viering.

Vieringen met extra aandacht voor kinderen en gezinnen

Zaterdag 25 december
11.00u.

Kerstmis.

Tijdens de hoogmis zal er een speciale kinderwoorddienst zijn.

Zondag 13 februari
11.00u.

Eerste ik-ken-mijn-kerk zondag. Presentatieviering.

Tijdens deze H.Mis stellen de communicanten zich voor aan de parochie. Tijdens deze viering is er geen kinderwoorddienst.

Zondag 20 maart

Toediening H.Vormsel

Tijdens deze H.Mis is er geen kinderwoorddienst.

Zondag 10 april
11.00u.

Tweede ik-ken-mijn-kerk zondag. Palmzondag

Communicanten en vormelingen mogen vanaf 9.30u. Binnenlopen in de pastorie van de Paterskerk om samen een palmpasenstok te maken. Deze worden gezegend tijdens de viering en communicanten zullen gezamenlijk hun palmpasenstok wegbrengen naar oudere mensen.

Zondag 17 april
11.00u.

Pasen.

Er is kinderwoorddienst tijdens de plechtige Hoogmis van Pasen

Zondag 05 juni
11.00u.

Derde ik-ken-mijn-kerk zondag. Pinksteren.

Er is een bijzondere internationale heilige Mis. Ook de communicanten zijn aanwezig. Voor hen en alle kinderen is er een kinderwoorddienst en extra aandacht.

Maandag 06 juni
11.00u.

Eerste Heilige Communie.

Tijdens deze heilige Mis ontvangen de kinderen van groep 4 hun eerste Heilige Communie.

Zondag 19 juni
9.30u.
Grote Kerk

Vierde ik-ken-mijn-kerk zondag. Sacramentszondag.

Tijdens de Hoogmis in de Grote Kerk zullen de kinderen voorlezen en misschien liedjes zingen van hun eerste Communieviering. Na de Mis lopen zij mee in de processie naar de Paterskerk.

Focus op vrijwilligers

In de beide parochies in Venray-Centrum zijn zo'n 230 vrijwilligers actief. Van koper poetsen tot besturen, van tuinman tot misdienaar. Ze houden de parochies gezond en veerkrachtig en vormen de basis van hun voortbestaan. In deze rubriek plaatsen we regelmatig één van deze vrijwilligers in het middelpunt, in het licht van onze aandacht. Chyrl van Kempen is één van hen en zeker niet de minste. Hij is lector, acoliet, lid van de commissie Sacramentsprocessie en verricht huishoudelijke taken in 4 pastorieën.

Chyrl is op 1 oktober 1974 in Venray geboren en groeide op in Blitterswijk. In de parochiekerk daar was hij een aantal jaren misdienaar. Daarna raakte de kerk tijdelijk een beetje op afstand.

Hij was werkzaam bij een grote supermarkt alhier en later in de schoonmaakbranche. In 1998 verhuisde hij naar Venray, waar hij in 2014 op uitnodiging van één van de acolieten van de Paterskerk daar begon als koster en acoliet. Een jaar later breidde hij zijn werkterrein uit tot de Grote Kerk. In de Grote Kerk zijn 4 koster actief. Ze hebben ieder een vaste dag in de week dienst en werken bij toerbeurt in de weekenden van vrijdag t/m zondag. Er is een groep vrijwilligers die de Mis dient bij uitvaarten. Chyrl is er daar één van. In de Paterskerk zijn 10 vrijwilligers actief. Ook daar heeft ieder zijn vaste dag. Tevens dienen ze bij toerbeurt de Avondmis van 18.30 uur en zijn ze inzetbaar bij Uitvaartmissen.

Chyrl is verder lid van de commissie die vanaf 2014 de jaarlijkse Sacramentsprocessie organiseert. In deze commissie heeft ieder lid zijn eigen taak: de een zorgt bijv. voor de bloemen en een ander neemt contact op met de Schutterij. Jaarlijks helpt hij mee bij de opbouw van de kerststal in de Paterskerk. Ook bij uitvaarten fungeert hij soms als lector. Samen met een aantal andere lectors uit Venray en Siebengewald volgt hij bij deken Ed Smeets een korte cursus voor

lectoren.

Als de bisschop of de hulpbisschop van Roermond bij één van beide kerken de Dienst leidt moeten bepaalde liturgische taken worden verricht die niet aan een "gewone" acoliet kunnen worden overgelaten. Met enkele andere Venraynaren heeft Chyrl een korte opleiding tot "sacrista" gevolgd, tot koster voor een bisschop.

In beide parochies is het gebruikelijk dat naast de priester ook vrijwilligers meehelpen om de communie uit te delen. Het bisdom Roermond kent een speciale cursus voor deze zogeheten "buitengewone bedienaren van de eucharistie". Vrijwilligers die regelmatig de communie uitreiken, krijgen tijdens drie bijeenkomsten meer achtergronden over de eucharistie, over de betekenis van sacramenten en over de liturgie. Het vormingstraject wordt afgesloten met een officiële aanstelling als buitengewoon bedienaar. Ook Chyrl heeft zo'n aanstelling. Momenteel volgt hij met zo'n 20 andere cursisten ook de Bijbelcursus "Van koft tot koft", die door deken Ed Smeets wordt gegeven en een cursus "Liturgische Vorming", ook onder leiding van de deken.

Als hobby maakt Chyrl treinreizen. Binnenkort staat een vierdaagse reis naar Beieren op de agenda. Eerder was hij met de trein al in o.m. Denemarken en Engeland. Hij beleeft veel plezier aan zijn vele activiteiten in en buiten de parochie en ik wens hem toe dat dat nog heel lang zo zal blijven.

Ger Claessens

Allerzielenprentje

Sint Jozef,

*De kerk heeft dit jaar bijzonder aan u toegewijd.
U die in alle omstandigheden van het leven
trouw bleef aan uw liefde en zorg voor Jezus en Maria,
wees onze voorspreker
nu wij bidden voor onze lieve dierbaren.*

*Op uw voorspraak vertrouwen we hen aan Jezus toe:
laat hen met u vrede en leven vinden voorgoed.*

*En voor allen die achterblijven,
vragen we op uw voorspraak:
leer ons geloven en hopen,*

*u die stil en trouw het leven
uit Gods hand hebt aanvaard
en met grote waakzaamheid steeds gezocht hebt
wat de Heer van u vroeg,
in de voortdurend wisselende omstandigheden van
het leven.*

*Sterk ons in geloof, hoop en liefde,
totdat wij allen eens voorgoed
met u en onze dierbaren
verenigd zijn in God,
van Wie alle leven komt.*

Allerzielen 2021

Vita mutatur, non tollitur*Het leven wordt veranderd, niet weggenomen***Vanuit de Venrayse parochies namen wij afscheid van:****Grote Kerk:**

05 nov.	Thijs Smits ofm.	90 jr.	14 mei	Jan van de Laar	76 jr.
10 nov.	Nellie Bouten-Jacobs	90 jr.	23 mei	Toon Peeters	83 jr.
12 nov.	Pierre Camps	90 jr.	27 mei	zuster Karin Camerik	80 jr.
20 nov.	Hans Poels	86 jr.	07 juni	Rie Driessen-Horstink	93 jr.
21 nov.	Annie Swinkels-ter Horst	79 jr.	12 juni	Marthy van Pelt-Stumpe	81 jr.
03 dec.	Bey Aben-Baeten	87 jr.	15 juni	Jan van Waayenburg	85 jr.
04 dec.	Agnes Moors-Willems	88 jr.	15 juni	Irmgard Burgman-Kalinowski	94 jr.
22 dec.	Christel Munten-Sieben	88 jr.	21 juli	Marinus Vrouwenvelder	89 jr.
23 dec.	Hilde Clephas	70 jr.	28 juli	Riet van Bers-Slegers	83 jr.
25 dec.	Jan Litjens	79 jr.	09 aug.	Jeu van Rijswijk	88 jr.
18 jan.	Arnold van den Wijngaard	98 jr.	19 aug.	Dorry van Roosmalen-Babeliowsky	88 jr.
26 jan.	Thej Aben	91 jr.	24 aug.	Sjaak Moors	90 jr.
10 febr.	Gon Vullings-Janssen	92 jr.	01 sept.	Jeanne van Enckevort-van den Beuken	89 jr.
22 febr.	Jos Waals	77 jr.	08 sept.	Leo Janssen	91 jr.
25 febr.	Nelleke Huybers-van Hoof	88 jr.	27 sept.	Toon van Osch	90 jr.
27 febr.	Frans Bouten	91 jr.	02 okt.	Zus Euwals-Wilmsen	94 jr.
27 mrt.	Han Kaanen	64 jr.	13 okt.	Piet Meulendijks	89 jr.
11 april	Mia Berkens-Jacobs	91 jr.			
10 mei	Rinus Nollen	95 jr.			
11 mei	Marcel van Kuijck	51 jr.			
12 mei	Willemien Jansen-Mathijssen	89 jr.			

Paterskerk:

29 mrt.	Annie van Lin-Coppis	89 jr.
04 april	Jan Scholten	73 jr.
22 mei	Jo Peeters-van Osch	99 jr.
01 aug.	Riek Lopez-van de Laar	69 jr.
26 sept.	Annie Leenders-Keijdener	82 jr.
28 sept.	Wim Berendsen	82 jr.
15 okt.	Hub Coenders	87 jr.
17 okt.	Julian de Klein	21 jr.

Thuis in abdij

“Onze Lieve Vrouw van Koningshoeven”

En zo zit je dan opeens in een abdij als postulant (tegen de tijd dat u dit leest). Nadat je er in 2012 een week op retraite bent geweest en datzelfde jaar eerder in Jeruzalem (Israël, niet de voormalige scholengemeenschap waar je op zat) was, waar je een epifanie ervoer. En dat terwijl je dacht dat er “wetten en praktische bezwaren” in de weg stonden. Later daarover wat meer.

Na Atheneum, afgestudeerd als sinoloog in Leiden, een jaar met een beurs in Beijing, en ruim vijftien jaar, omgeschoold, in de ICT (voornamelijk bij IBM) als voornaamste wapenfeiten ben ik nu hier, bij ‘La Trappe’, aanbeland.

Met deze stap wil ik proberen dichterbij het Goddelijke Mysterie komen. Mijn band met God verdiepen. Ik heb naast de Bijbel van kaft tot kaft, een aantal boeken over filosofie gelezen, en over andere religies, zoals (Zen) Boeddhisme, Daoïsme (Zhuangzi & Daodejing), de Hindoestaanse Bhagavad Gita, en de Qur'an. Waar je allemaal interessante, waardevolle inzichten kunt vinden. En ik vond wat voor mij een rationele verklaring was voor mijn geloof. Toch groeide er de overtuiging dat ik het transcendente tekort deed. En zo kwam ik ook weer uit bij een meer intuïtieve beleving van het Rooms Katholieke geloof.

We zijn bij Onze Lieve Vrouw van Koningshoeven met zestien, en binnenkort misschien wel met achttien of twintig monniken. Dat zit zo. Met mij erbij waren we voordat ik terugkeer om in te treden met zestien. Maar er zijn nog twee monniken in Indonesië, waarvan er zeker één terugkeert, en waarvan we hopen dat de ander ook definitief zal terugkeren en intreden. En dan zijn er nog twee nieuwe ‘kijkjongens’ zoals wij worden genoemd vóór intrede. De eerste komt in oktober meeleven, de ander in november en begin december. Het is geenszins een uitgemaakte zaak dat allen komen en blijven, maar het zou kunnen. Of dat ik blijf, al is dat wel mijn intentie en hartewens.

Het heet overigens Koningshoeven omdat het ooit een privédomein van koning Willem II was. De Trappisten, of beter: de Orde van de Cisterciënzers van de Strikte Observantie (verkort: OCSO), zien sommigen als een orde met een ‘spartaanse’ levenswijze. Ik ervaar dat niet zo. Daarnaast is deze gemeenschap een warme, open gemeenschap die er voor elkaar is.

En we hebben dochterkloosters in Oeganda en Indonesië. In Oeganda is er Our Lady of Victoria, een abdij waar mannen zitten die oorspronkelijk voor een deel in een abdij in Kenia zaten, maar daar zijn moeten vluchten. In Indonesië hebben we Rawaseneng in Midden-Java, en Lamanabi, daar weer een dochterklooster van op Flores.

Voor met name het bouwen van een middelbare school voor gemeenschap in Oeganda (waarvan de grond fifty-fifty is gedoneerd door de plaatselijke Katholieke- en Islamitische gemeenschappen, en waarom derhalve de school ook een oecumenisch karakter krijgt.) zijn we de ‘kaasactie’ begonnen, die zeker lokale-, maar zelfs landelijke bekendheid heeft gekregen. De door de Covid-19 pandemie enorm gegroeide voorraad, is schrikbarend hard geslonken.

Nog even over Elsschot’s ‘wetten en praktische bezwaren’. Voorheen was er de regel dat je maar tot je vijftigste mocht intreden. En ik had mijn ouders beloofd, als enig kind, dat ik er voor hen zou zijn tot aan hun overlijden. Ik dacht dat deze zaken zouden conflicteren met mijn intreden, maar gelukkig zijn we er in overleg uitgekomen, zodat deze geen sta-in-de-weg meer zijn. Ik kan mijn belofte aan mijn ouders gestand doen, en toch deel worden van de gemeenschap. Daardoor betekenen straks mijn tijdelijke- en eeuwige geloften voor mij nog meer.

Die weg zal gaan via in principe één jaar postulaat en dan minimaal drie jaar noviciaat, Deo volente. De laatste broeder die onlangs zijn plechtige professie deed, deed dat na zes jaar, hetgeen redelijk gemiddeld qua duur schijnt te zijn bij onze orde.

Samen met koning Willem II kan ik tot nu toe, al klinkt dat mogelijk paradoxaal voor menigeen die dit leest, verzuchten: “Hier kan ik werkelijk vrij zijn”.

Hartelijke groet aan alle parochianen van zowel de Paterskerk als de Sint Petrus Bandenkerk, Petrus(!) Johannes Andreas Maria (Pieter-Jan) Moorrees

AMDG

Vierkerstmis.nl nu online:

Oproep om kerstmis te vieren, ook al gelden opnieuw coronamaatregelen

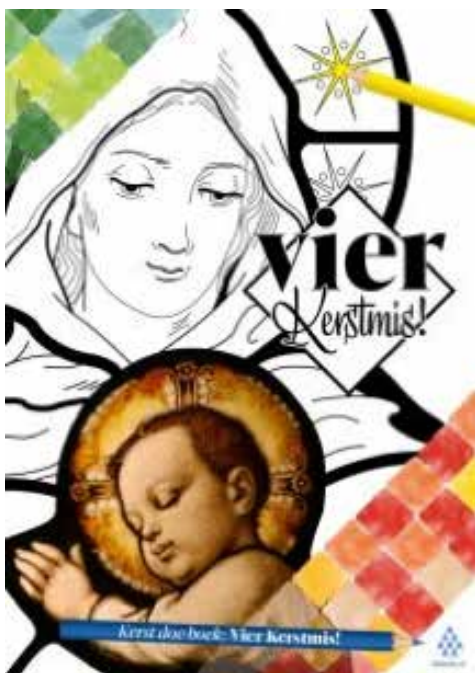
Op vrijdag 26 november is net voor het begin van de Advent de website VierKerstmis.nl online gegaan. Deze website is een initiatief van de Nederlandse bisschoppen om iedereen op te roepen Kerstmis te vieren, als het kan bij (een van) de vieringen in de eigen kerk, maar als daar geen plek is in verband met coronamaatregelen, ook thuis. Meevieren kan dan bijvoorbeeld via de livestream van een parochie of met de mis op NPO2.

VierKerstmis.nl biedt inspiratie voor en over het samen vieren van Kerstmis en wil ook in 2021 mensen helpen om de site van de eigen parochie te vinden. Op die parochiesite kunnen bezoekers op het vieringenrooster kijken waar en wanneer de vieringen zijn en of er eventueel nog beperkingen of maatregelen gelden om aanwezig te kunnen zijn.

Downloads bij de vieringen

De website is net voor het begin van de Advent online gegaan en biedt voor alle zondagen van de Advent en Kerstmis via een link een speciaal boekje in de vorm van een download. Deze boekjes helpen om thuis mee te kunnen vieren als het in verband met corona niet mogelijk is om naar de kerk te gaan. Deze downloads worden verzorgd door de Katholieke Bijbel Stichting (KBS) en bevatten onder meer de lezingen maar ook gebeden voor de betreffende zondag.

Voor kinderen is op VierKerstmis.nl een doeboekje te vinden met onder meer tips om te knutselen, te puzzelen en een recept voor kerstkransjes. Ook zijn er speciale VierKerstmis-kerstkaarten, geschikt om te laten drukken, maar ook in een variant om zelf te printen en zo klaar te maken voor verzending naar familie, vrienden of naar iemand in de eigen omgeving die blij zou worden van een mooi kaartje in de kersttijd. De Advent is van oudsher een periode om te delen met diegenen die minder hebben en vandaar ook de link op Vierkerstmis.nl naar de Adventsactie, met de oproep om te geven. Ga naar VierKerstmis.nl en doe mee: Vier Kerstmis! (Actueel Nieuwsberichten voorparochies, RKKKERK.NL)

We maken kennis met Gerrit Kateman, suppoost in de Grote Kerk

Foto door Leonie Cals

Wie is Gerrit? Hij is in elk geval een aan zijn alpinopet herkenbare verschijning in het straatbeeld van Venray; op zondag tijdens de eucharistieviering in de Grote Kerk te vinden op een vaste plek, rechts vooraan in de 4e of 5e rij.

In 2008 had Gerrit Kateman zich voorgenomen om de pelgrimsroute naar Santiago de Compostella te lopen. Hij vertrok op 19 maart vanuit de Smakt met de bedoeling om op 25 juli, de feestdag van Sint Jacob Major, in Santiago aan te komen. Onderweg brak hij een middenvoetsbeentje moest toen met de trein naar huis. In 2009 stond de rugzak opnieuw klaar om te vertrekken, maar toen gooide een enkelbreuk roet in het eten. Ook in 2010 bleken de sterren niet gunstig te staan om de pelgrimstocht te volbrengen. Vanwege een sleutelbeenbreuk en hartproblemen gevolgd door weken verblijf in ziekenhuis en revalidatiecentrum is hij toen nooit in Spanje aangekomen. Het gaf hem veel tijd om na te denken hoe het verder moest. Stilzitten zit niet in zijn aard. Als bestuurslid bij Molen Nooit Gedacht in Merselo, de Stichting Kruisen en Kapellen, het Historisch Platform Venray en de Liberation Route, was de zorg om het cultuurhistorisch erfgoed in Venray altijd bij hem in de buurt. In 2012 vroeg deken H. Smeets hem mee te werken aan het schoonmaken van het orgel. Nadat deze enorme klus was afgerond, besloot hij, geïnspireerd door de prachtige kunstschaten en de gewijde sfeer in de kerk, ja te zeggen tegen Jan van Casteren, voorzitter van de stichting Beeldenschat, toen deze in 2015 op het goede moment de juiste vraag stelde of Gerrit suppoost wilde worden. Als lid van het Rooy's Gidsen Gilde had hij ervaring in het rondleiden van belangstellenden langs historische gebouwen

en religieus erfgoed, waardoor de beslissing om suppoost te worden in de Sint Petrus' Banden kerk heel bewust en snel genomen was. Als bouwkundig ingenieur waren de historie van de kerk en interesse in het gebouw niet alleen beroepsmatig aanwezig. Het eerste jaar als reserve oproep suppoost, maar al snel met Leo Janssen als vaste partner op de maandagmiddag. Een aimabel man met veel kennis over de historie van Venray. Als misdienaar in oorlogstijd was Leo al jong bij de kerk en vooral ook de toren betrokken. Zijn ooggetuigenverslagen uit die tijd waren geweldig en spannend. Ook het suppoosten tijdens de drukke kersttijd is altijd heel bijzonder zeker in de periode dat in de doopkapel de engeltjes van bisschop H. Smeets tentoongesteld werden. Engelen zijn voor Gerrit vaak een mooie aanleiding om een praatje te maken met kinderen die met hun ouders de kerk binnenlopen. Nadat hij hen heeft uitgelegd wat een engel is, vraagt hij of ze hem willen helpen met tellen, omdat hij daar zelf geen tijd voor heeft. Daarmee houdt hij wel hun aandacht vast en bereikt hij daar tevens mee, dat ze goed gaan rondkijken om engelen te zoeken. Veel kinderen maken er vervolgens serieus werk van om 'Opa Engel' bij het naar huis gaan te vertellen hoeveel engelen ze in de kerk geteld hebben. Op mijn vraag of Gerrit een 'favoriete' heilige heeft, hoefde hij niet lang na te denken. Dat is Maria, waarvoor hij veel eerbied en bewondering heeft. Hij is er trots op dat hij op dit moment bezig is met de restauratie van de originele reliëfs uit 1648, van 'Zeven Smarten van Maria' uit de paterskerk. Gerrit ik hoop van harte dat de reliëfs ergens op een mooie zichtlocatie kunnen worden teruggeplaatst.

Leonie Cals

De reis van broeder Stefan Ansinger

Foto's door Johan Wouters

Broeder Stefan Ansinger, wie kent hem niet! De van-oorsprong-Venraynaar heeft een hele reis achter de rug als het gaat om het geloof, en hij is nog steeds onderweg. Ik wilde graag meer weten over de reis die Stefan heeft afgelegd, dus ik besloot om met hem te videobellen. Ik vroeg hem in dit leuke en interessante gesprek naar waar en hoe het allemaal is begonnen.

Broeder Stefan vertelde mij dat zijn roeping ontstond in de gemeenschap van de kerk. Hij is geboren in een katholiek gezin. Christus is een persoon die vreugde brengt in ons leven, en deze boodschap kreeg hij al vroeg mee in de opvoeding. De liefde van Christus werd geleefd, niet opgedrongen. Van zijn moeder heeft hij de muzikale en contemplatieve kant van het geloof ontvangen. Van zijn vader ontving hij de reflectie over de waarheid van het geloof. Deze twee dimensies, zoals in een relatie, horen bij elkaar. Als we een persoon liefhebben, in dit geval Christus, dan willen we meer van deze persoon weten om onze liefde te verdiepen. Daarmee groeit het geloof van een *kinderlijk moeten* naar een *volwassen keuze* die door Christus' genade tot stand komt.

Rond zijn tienerjaren werd hij aangetrokken door de schoonheid van de liturgie en door de rijkdom van de intellectuele traditie van het geloof. De priesterroeping is in deze tijd ontstaan. Zijn ouders vonden het wel belangrijk dat je eerst studeert alvorens je een roeping volgt. Op de middelbare school raakte het geloof wat op de achtergrond. Hij haalde er nog wel vreugde uit en het was zeker niet weg, maar er waren veel andere dingen waar hij zich om bekommerde zoals vrienden en muziek. De overgangperiode van de middelbare school naar de universiteit had hij sterk de drang om naar het seminarie te gaan, maar hij volgde de raad van zijn ouders op. Hij besloot om bestuurskunde te gaan studeren aan de Radboud Universiteit in Nijmegen. Tijdens zijn studie had hij het verlangen om meer te doen met het geloof. Hij kwam regelmatig bij (toen

nog) deken Harrie Smeets voor geestelijke begeleiding en het sacrament van Boete en Verzoening. Wat Stefan nu in het dominicanen leven heeft, dat leefde hij toen al in beperkte zin: de innerlijke beweging gecombineerd met weer naar buiten gaan, oftewel, contemplatie en het doorgeven van de vruchten hiervan.

Door het studentenleven in Nijmegen ontdekte hij de KSN, Katholieke Studenten Nijmegen. Deze mensen spraken zó open over hun roeping dat hij zich bijna afvroeg of het wel echt was. Hij ging veel langs bij deze groep voor lezingen, missen, borrels, zowel formeel als informeel. Hij zag daar jongeren die hun roeping heel serieus namen. Hij werd in het derde studiejaar zelfs voorzitter van de KSN. Hij organiseerde activiteiten en bezocht borrels bij andere (christelijke) studentenverenigingen.

Datzelfde jaar vertelde Stefan aan zijn ouders dat hij priester wilde worden. Hij herinnert zich dat dat op geen enkele manier een verrassing was voor zijn ouders. Hij was veel met het geloof bezig: ging dagelijks naar de kerk, was misdienaar, lector, cantor. Over de roeping vertelt Stefan dat hij het nooit zocht, maar dat het gewoon op zijn pad kwam. Zijn ouders steunden hem, maar drukte hem ook op het hart dat hij nog maar even door moest gaan met de studie. Nog één jaar, en dan zou hij zijn master in bestuurskunde voltooien. Dit advies nam Stefan aan en hij maakte zijn studie af.

Het proces van de roeping werd gedeeld met ouders, maar ook met bisschop (toen nog deken) Harrie Smeets. Stefan was dagelijks te vinden in de mis van de Grote Kerk van Venray, als kerkganger of als misdienaar. Hierdoor bouwde

hij een goede band op met hem, want ze zagen elkaar bijna dagelijks. Hij kon alles met Harrie bespreken over dit proces.

Stefan vervolgde zijn geloofsreis en bezocht seminaries in Nederland, maar dit paste niet bij zijn persoon. Vanuit een seminarie kom je alleen in een parochie terecht en dat is niet wat hij zocht. Hij bad dagelijks het getijdengebed met benedictijnen in Frankrijk. Een parochie is anders dan samen met broeders het geloof beleven en samen bidden en studeren. Stefan zat toentertijd in zijn laatste studiejaar en stond midden in het leven, dat gevoel had hij niet bij de seminaries. Er volgde een gesprek met Joseph Geelen c.r.l., een Augustijner Koorheer. Hij was degene die met het idee kwam om verschillende religieuze ordes te onderzoeken. Stefan had een beperkt beeld van het religieus leven als een isolatie van de wereld in een stoffig klooster ver buiten de stad. Toch vertelde de Augustijn dat het religieus leven wel iets voor hem zou zijn: zowel het contemplatieve aspect als het actieve aspect zijn aanwezig in *apostolische* ordes, zoals de dominicanen. Het was inmiddels 7 maanden voor zijn intrede, en Stefan ging via internet op zoek naar een noviciaat in Nederland. Hij ontdekte dat Nederlandse postulanten naar Cambridge gestuurd werden voor het noviciaat. Zoals vaak bij een beginnende roeping, was hij aangetrokken door de uiterlijkheden van dit leven. Hij sprak met jonge novices over het gevoel van roeping en over wat hij zocht: samen bidden en prediken. Hij vroeg daarna gesprekken aan met de provinciaal en andere broeders en werd toegelaten tot de dominicanenorde, op voorwaarde dat hij zijn studie zou afmaken. Stefan besloot zijn studie af te maken en nog even goed op vakantie te gaan met zijn vrienden, voordat hij begon aan een nieuw hoofdstuk in zijn leven. Hij herinnert zich dat toen het vliegtuig opsteeg, hij een berichtje kreeg waarin stond dat hij zijn studie had afgerond. Hij was zielsgelukkig, want hij keek uit naar het volgen van zijn hart in de dominicanenorde.

De vreugde die hij ervaarde in het noviciaat is altijd gebleven. Hij heeft moeilijke periodes meegemaakt, maar die hebben hem nooit fundamenteel doen twifelen aan zijn roeping als dominicaan. Hij vertelt dat het geloof meer is dan emotie. Het is een steunpunt en een troost, want God is altijd aanwezig. Ook als het even niet goed gaat. Vandaag de dag leven we in tijd: 'God is er als ik hem voel'. Een week later voel je dat niet meer en heb je geen zin in de kerk. In het begin is het geloof als verliefdheid,

het wordt heel erg gevoeld. Op een gegeven moment moet je ervoor gaan kiezen en dan merk je dat het meer is dan een emotie alleen. Want zelfs als je weinig voelt op een bepaald moment voor een persoon, dan nog kies je voor die persoon, uit *trouwe liefde*. Liefde is een door God ingegeven keuze.

Na een jaar noviciaat heeft broeder Stefan tijdelijke professie afgelegd. Als studentenbroeder is hij naar Zwitserland gestuurd, waar hij inmiddels alweer vier jaar woont met zes leeftijdsgenoten en vele andere broeders. De voertaal van de gemeenschap is Frans. Vier weken geleden heeft Stefan de *eeuwige professie* afgelegd.

In de afgelopen drie jaar is Stefan veel gegroeid; vooral de menselijke vorming is belangrijk. Hij werkt nu aan zijn master theologie en werkt aan een Gregoriaans project (voor video's, zoek op YouTube naar 'OPChant'). Het is niet altijd makkelijk vertelt Stefan eerlijk, maar het gaat erom dat je het vallen en opstaan niet alleen doet, maar samen met Christus. Christus denkt altijd aan ons en is dichterbij ons dan wij bij onszelf kunnen zijn.

Als afsluiting vertelt Stefan mij wat hij het belangrijkste vindt van het geloof. Het gaat over de liefde die wij aan Christus geven als antwoord op Zijn liefde. Als je elke dag even stil zit en overweegt dat God ons werkelijk lief heeft, dan zijn er heel veel dingen die vanzelf op hun plaats vallen. Er is altijd iemand die van je houdt, waar je ook bent. Leef in rust met jezelf, waardoor je ook de medemens lief kan hebben. Het moeilijkste in het leven is om in de spiegel te kijken en te zeggen dat je goed bent zoals je bent geschapen en dankbaar bent voor wie je bent *omdat God je geschapen heeft*. Liefde en wederliefde, dat is de essentie. Wij kunnen alleen teruggeven wat we ontvangen hebben. Wij kunnen alleen God liefhebben omdat Hij ons in Christus eerst heeft liefgehad.

Broeder Stefan Ansinger
Marloes de Bree

Kerstmis 2021

nav coronamaatregelen

Kerstavond	Grote Kerk 21.00 uur <i>TV Mis zonder volk</i>	Paterskerk 16.00 uur
1e kerstdag	Grote Kerk 8.00 uur <i>Herdertjesmis</i> Grote Kerk 9.30 uur	Paterskerk 11.00 uur
2e kerstdag	Grote Kerk 9.30 uur	Paterskerk 11.00 uur

Op de hoogte blijven van de actuele mistijden ivm corona?
Kijk in de nieuwsbrief of in de Peel en Maas!
Aanmelden voor de nieuwsbrief kan via www.rkvenray.nl

GROTE KERK

Adres

Parochie Sint Petrus' Banden
Eindstraat 6, 5801 CR Venray
0478-550740 - pastorie-grotekerk@rkvenray.nl

Misintenties opgegeven

Maandag dinsdag en vrijdag,
van 9.30 tot 11.00 uur, telnr.: 0478-550740;
stipendium: € 12,50 voor missen op
weekdagen, € 27,50 voor weekendmissen.
IBAN: NL49 ABNA 0579 7394 81

Kerkbijdrage

Op bankrekening NL59 ABNA 0484 1000 17 of
NL82 INGB 0001 1748 63 inzake kerkbijdrage.
Voorzitter comité kerk- bijdrage: dhr. F.
Welschen.
Penningmeester beide parochies: Maris Heijnen.

H.H. Missen

Weekdagen: 9.00 uur
Zaterdag: 19:15 uur
Zondag: 9.30 uur

Maandag en vrijdag
gezongen morgengebed: 8.35 uur

Dopelingen

07-11-21	Lilian Janssen
17-10-21	Sean Custers
10-10-21	Demi Janssen
26-09-21	Jarie Jacobs
19-09-21	Sèbas Levens
15-08-21	Toshiro Linan

Overleden

01-12-21	Sjef Martens	91 jaar
26-11-21	Jacques Geerits	80 jaar
20-11-21	Theo van den Bekerom	96 jaar
14-11-21	Harry Linskens	89 jaar
01-11-21	Wiel Pelzer	75 jaar
01-11-21	Cees van Kreij	68 jaar
13-10-21	Piet Meulendijks	89 jaar
02-10-21	Zus Euwals-Willemsen	94 jaar
27-09-21	Toon van Osch	91 jaar
08-09-21	Leo Janssen	91 jaar
31-08-21	Jeanne van Enkevort van den Beuken	89 jaar

Digitale nieuwsbrief ontvangen?

Meld je aan via de site van de Grote kerk en ontvang
maandelijks de gratis digitale nieuwsbrief met de meest
actuele informatie!

PATERSKERK

Adres

Parochie OLV van Zeven Smarten
Leunseweg 5, 5802 CE Venray
0478-580202 - pastorie-paterskerk@rkvenray.nl

Misintenties opgegeven

Woensdag en donderdag van 9.30 tot 10.30
uur, telnr.: 0478-580202; stipendium:
€ 12,50 voor missen op weekdays,
€ 27,50 voor weekendmissen.
IBAN: NL81 ABNA 0231 8034 94 ,
t.n.v. Kerkbest. O.L.V. van Zeven Smarten.

Kerkbijdrage

Op bankrekening NL42 INGB 0004 2040 20,
t.n.v. parochie Venray-Zuid of
IBAN: NL17 ABNA 0231 8085 26,
ten name van: Kerkbestuur O.L.V. van Zeven
Smarten inzake kerkbijdrage.

Inloopmorgen op woensdag

Pastorie: 9.30 - 12.00 uur

Mariakapel geopend

Ma t/m za: 9.30 - 19.00 uur

H.H. Missen

Weekdagen: 18.30 uur
Zaterdag: 18.00 uur
Zondag: 11.00 uur

Vrijdag
Uur van Barmhartigheid: 15.00 uur

Dopelingen

15-09-21	Lily-mae Henraath
24-10-21	Riley Ambrosius

Overleden

12-11-21	Ellen Effing	66 jaar
28-10-21	Ionnanis Mihoglu	76 jaar
17-10-21	Julian de Klein	21 jaar
15-10-21	Huub Coenders	87 jaar
28-09-21	Wim Berendsen	82 jaar
26-09-21	Anny Leenders -Keijder	82 jaar

Redactie

Adres: Leunseweg 5, 5802 CE Venray.
Email: samenkerkvenray@gmail.com
Website: www.rkvenray.nl

*Gratis abonnement? Opzeggen? Adreswijziging?
Stuur een mailtje of een briefje.*

Eén kaars
doorlicht de duisternis
Eén kaars
is genoeg
Ik bewaak de vlam
als kostbaar goed
Eén Licht
doorlicht mijn leven
Eén Licht
is genoeg
Ik zoek dit Licht
en als ik het even
niet vinden kan
dan vindt het mij

© Frederieke

